

at jeg ikke tror det muligt at ordne Forholdet saaledes, at den Kontrol med Sagførerne, som her paataentes henlagt under Sagførerraadene, kunde henlægges til Domstolene. Vel er det muligt — og det er jo ogsaa allerede i den gjældende Lovgivning for en stor Del saaledes — at Domstolene kunne udøve Kontrol med Sagførerne i deres Virksomhed under Processer. Men hele den øvrige Del af Sagførernes Virksomhed, som maaske i mange Henseender, navnlig som Erhvervskilde for dem, er den vigtigste, undtager sig ganske Domstolenes Kontrol. Hvorledes en Sagfører bærer sig ad med at staffe en Mand en Prioritet eller sælge eller kjøbe en Eiendom for ham eller deslige, eller ordne et Bo, der iøvrigt ikke kommer under offentlig Skiftebehandling, ere Forhold, som Dommeren i Følge sin Embedsstilling slet ikke har noget Kendskab til, og skulde Sligt saa indbringes for Domstolene, maatte der i hvert Tilfælde foreskrives en Række af Former, hvorunder det kunde ske. Men det vilde i alt Fald være meget besynderligt, at man paa den ene Side havde en Række Former, der kunde bruges ved den disciplinære Kontrol, medens der dog alligevel paa den anden Side kunde gjøres en formelig Process ud af det, idet man bagefter kunde jagtøge Sagføreren eller lade ham jagtøge sig. Jeg tror derfor ikke, saaledes som Domstolene ere organiserede, navnlig for Underdomstolenes Vedkommende, at det vil være muligt at indrette en saadan Kontrol. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Sagførertaxterne, vil jeg sige, at der kommer jo ogsaa det Forhold frem, at man vil kunde tænke sig at have, og jo ogsaa andre Steder har, Sagførertaxter for de egentlige Processforretninger, men ikke for de Andre, som udgjøre en meget væsentlig Del af Sagførernes Virksomhed. For Processforretningernes Vedkommende var det jo ganske vist muligt at indføre saadanne Bestemmelser; men det er et meget vanskeligt Arbejde og et Arbejde, som ikke let kan gjøres i Forbindelse med denne Lov. Hvis det skulde gjøres, maatte det enten sættes i Forbindelse med selve Processloven eller i hvert Tilfælde med Sportelloven, idet Taxtbestemmelserne jo væsentlig maa knytte sig til de bestemte Skridt i Processen, til de forskjellige Processehandlinger, til det at begjære

Udsættelse, at føre Vidner, indlade Sagen til Doms o. s. v. Det er vistnok muligt at stabe saadanne Taxter, men det er et stort Spørgsmaal, om der naaes noget Videre derved. Navnlig har man andre Steder gjort den Erfaring, at disse Process-taxter ikke bidrage til at gjøre Processer billige og derhos let medføre andre Ulemper. De kunne f. Ex. fremkalde en Tilbøielighed til Mangfoldiggjørelse af Processhandlingerne, hvis en Taxt er indrettet saaledes, at den Sagfører kan beregne sig noget Bist for et Møde i Retten, skjøndt det maaske strengt taget ikke var nødvendigt. Hvis han betales arvevis for, hvad han skriver, kan en saadan Bestemmelse ogsaa let medføre en baade for Parterne og Retterne meget ubehagelig Vidtløftighed i Skrivemaaden. Derfor er det vistnok i hvert Tilfælde et meget vanskeligt og ogsaa et tvivlsomt Spørgsmaal, om saadanne Taxter for Processhandlingerne egentlig ere nyttige. Ved de andre Forretninger tror jeg rigtignok ikke let, at det vil være muligt at give egentlig taxtmæssige Bestemmelser; det forekommer mig f. Ex. ikke let at foreskrive den Taxt, som en Sagfører er berettiget til at tage for at staffe en Mand en Prioritetslaan. I hvert Tilfælde vil man jo der meget let udsætte sig for, at han, hvis Taxterne ere knapt tilmaalte, i mange Tilfælde siger til den Paagjældende, at han ikke kan staffe ham Laanet, og hvis Taxten derimod er rigelig tilmaalt, er den ikke til videre Nytte, men vil maaske føre til, at man kommer til at betale Mere, end man ellers vilde komme til at betale; thi under Taxten gjøres naturligvis Ingenting. Det er derfor to Spørgsmaal, som i hvert Fald ikke godt kunne sættes i Forbindelse med denne Lov. Men dernæst er det ogsaa et vanskeligt Spørgsmaal, som man ikke uden meget nøie Gjenemgaaen af alle de Punkter, der kunne optaa, er i Stand til at affige nogen almindelig Dom om, nemlig hvorvidt det er ønskeligt at have en Sagførertaxt eller ikke.

Hvad angaar de Vædringsforslag, der ere stillede, skal jeg bemærke, at de Vædringsforslag, der ere stillede med Hensyn til Omordningen af Kredsen, skal jeg ikke have Noget at indvende imod. Heller ikke Vædringsforslagene under Nr. 21 og 22 finder jeg Noget at bemærke til. Jeg skal heller